

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 6/2020

Draží farníci, moc vás všechny zdravím.

V měsíci listopadu, jak jistě víte, vzpomínáme více na naše zemřelé. Příbuzné, přátelé a známé, kteří nás předešli na věčnost. Máme ve zvyku navštívit hroby a místa s nimi spojená. A máme také zvláštní příležitost vyprosit zemřelým milost, která jim možná chybí k prožívání plnosti – zakoušení Boha v plnosti.

Z důvodů, které jsou nám všem zřejmé, prodloužila Církev možnost získání těchto milostí pro duše zemřelých na celý měsíc listopad. Prosím, využíjme toho. Máme si přeci pomáhat, pomáhejme si i v této záležitosti. Sami nejspíš budeme této pomoci jednou potřebovat.

Tak nějak si to trochu více uvědomuji v těchto dnech, kdy budu slavit malé životní výročí. A když se podívám na těch třicet let zpátky, uvědomuji si, že potřebuji a budu potřebovat mnoho a mnoho modliteb. A když mi dobrý Bůh ještě nějaká léta dopřeje, budu vděčný za každou modlitbu.

Tedy, moji draží, přistupme k tomuto měsíci zodpovědně, s onou touhou pomáhat si vzájemně do nebe, a také si uvědomme, jaké proudy Boží milosti mohou na nás a na dušich zemřelých v těchto dnech spočinout. Za to i mnohem více buď Bohu chvála a díky.

Všem vám do těchto náročných dní žehnám.

P. Dmytro Romanovský

AKTUALITY A POZVÁNKY

Plnomocné odpustky pro duše v očistci

Kvůli probíhající pandemii a zákazům shromažďování většího množství osob, které platí na mnoha místech zeměkoule, se pro letošek upravují podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci. Možnost je za splnění běžných podmínek (přijmout daný den eucharistii, navštívit hřbitov, pomodlit se za zemřelé a na úmysl Svatého otce, v okruhu několika dní přistoupit ke svátosti smíření) rozšířena na **celý měsíc listopad**. Staří a nemocní lidé a všichni, kdo ze závažných důvodů nemohou vycházet z domu, mohou získat plnomocné odpustky zemřelým také doma, pokud se pomodlí před Ježíšovým či Mariiným obrazem; ostatní podmínky (svátost smíření a eucharistie) lze splnit, jakmile to bude možné.

-red-

Společný růženec online

Milí farníci, v České republice a na celém světě je velmi neutěšená situace způsobená pandemií koronaviru. Naši biskupové vybízejí, abychom se pravidelně, každý den ve 20:00, spojili k modlitbě růžence. Jelikož nám není umožněno se modlit při osobním setkání v kostele, nabízíme možnost společné modlitby online, přes komunikační kanál ZOOM.

Na stránkách farnosti naleznete odkaz, kliknete-li na něj, připojíte se k právě modlicímu společenství. V případě problémů s připojením nás kontaktujte (e-mail: cermakja@gmail.com, tel.: 777 908 243), pokusíme se poradit.

Na platformě ZOOM máme zajištěnou tzv. free verzi, tzn. nezaplatněnou, avšak časově omezenou variantu. Naše online setkání může trvat maximálně 40 minut.

Jitka a Jan Čermákovi

Z OBSAHU

Aktuality a pozvánky	01
Pastorační rada	07
Církevní gymnázium	07
Církevní mateřská škola	08
Charita	08
Napsali jste...	
Zázitek z výstavy	09
Exkurze do arboreta	10
První svaté přijímání	10
Kopřivy a Slovo života	11
Střípek z karantény	12
Duchovní obnova seniorů	12
Rozhovor s Cyrilem Malíkem	13
Fejeton	16

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykaň a Třebonín
6/2020

Vydáno: 1. 11. 2020

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykaň a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Patricie Koubská
tel.: 723 234 931
e-mail: patricie.koubaska@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 18. 11. 2020

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte využít tyto kontakty:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

P. Dmytro Romanovský, kaplan
tel.: 603 565 676
e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Podávání svatého přijímání

Individuální možnost přijetí svatého přijímání bude od nynějška do odvolání každou neděli od 10:30 do 11:30 a od 18:00 do 19:00, dále také ve středu a v pátek od 18:00 do 19:00 v kostele Matky Boží na Náměti. V kostele sv. Markéty v Křeseticích se bude eucharistie podávat každou neděli od 10:30 do 11:00, v kostele sv. Matouše v Třeboníně pak od 11:30 do 12:00. Nemocní a staří lidé mohou požádat kněze o donesení svatého přijímání domů.

Na svátosti smíření je možné se domluvit individuálně s některým z kněží.

-red-

Narozeniny otce Dmytra

V neděli 8. listopadu uplyne přesně 30 let od narození otce Dmytra Romanovského, který už čtvrtým rokem působí v naší farnosti. Na tento den se plánovala společná mše svatá a slavnostní pohoštění u lípy. Vzhledem k nastalé situaci budeme moci za dar jeho života společně poděkovat pouze na dálku, při mši svaté v 9:00 v chrámu sv. Barbory, která bude přenášena online. Společný dárek mu bude předán později, aby všichni, kdo budou chtít, měli příležitost se na něm podílet. Slavnostní pohoštění odložíme na vhodnější dobu. Vzhledem ke kontaktům otce Dmytra na Moravě je i v tomto ohledu nač se těšit. ☺

P. Jan Uhlíř

Svatomartinský průvod a 17. listopad

Obě listopadové události, při kterých se farnost v minulých letech podílela na organizaci slavnostního průvodu městem a doprovodného programu, jsou pro letošek zrušeny. To však neznamená, že bychom je neměli slavit.

Svátek svatého Martina se nabízí využít k tomu, abychom rozjímali o odkazu tohoto světce, jeho smyslu pro povinnost, soucitu s trpícími nebo ochotě sloužit společenství, které jsou aktuální za jakýchkoli historických a společenských okolností. Jeho příběh je vděčným motivem, ke kterému můžeme přitáhnout pozornost dětí, o což se ostatně snažíme i při každoročním průvodu.

Ani na odkaz 17. listopadu bychom neměli zapomenout. Starost o svobodu a demokracii by měla ležet na srdci každému z nás. Projděme si v tento sváteční den s rodinou Kutnou Horu. Rozsvíťme svíčku na místech, která s tímto dnem souvisí, ať už u sochy TGM, u pamětní desky obětem komunistického režimu před Vlašským dvorem nebo u Lípy 17. listopadu před chrámem sv. Barbory. Třeba se při tom někde potkáme. ☺

-red- 02

Katechumenát 2020

Od konce prázdnin se každou středu na faře scházíme ve společenství, které vzešlo z loňského kurzu Alfa a následné Bety. Částečně nás doplnili také mladí z jarního kurzu Alfa pro mládež, několik nově příchozích a také pár staronových tváří. Jedná se o skupinu patnácti lidí, kteří se cítí být křesťanstvím osloveni a uvažují o vstupu do katechumenátu.

Jejich přijetí do katechumenátu bylo původně naplánováno na 1. listopadu, slavnost Všech svatých, ale jak už všichni víme a na vlastní kůži zažíváme, náš plán i pravidelné setkávání omezila nařízení vlády ohledně druhé vlny koronaviru. Nevzdali jsme se ovšem tak snadno jako na jaře. Poučení vývojem a inspirování mládeží jsme se přesunuli do online světa. Na tomto místě musím poděkovat zejména své dceři Deboře, která mi v této oblasti výrazně pomohla.

Scházíme se tedy s využitím platformy Google Meet a sdílíme navzájem nejen své osobní zkušenosti, ale věnujeme se dále všem tématům katechumenátu, čteme společně Boží slovo a rozjímáme nad životem Ježíše Krista. Tento způsob komunikace je sice výrazně jiný, musím ale s překvapením přiznat, že nám ve sdílení nijak nepřekáží, možná, že dokonce nahrává větší přirozenosti díky domácímu prostředí. Je jen velká škoda, že se ho nemohou kvůli technickým překážkám účastnit všichni, a tak už stejně jako ostatní nedočkavě vyhlížíme časy, ve kterých se budeme opět moci potkat osobně. Pro mnohé to navíc bude znamenat vstup do katechumenátu nebo intenzivnější přípravu k přijetí svátostí (někteří z nás byli sice v dětství pokřtěni, ale s živou vírou v Ježíše Krista se potkali až v dospělosti).

Đekujeme tedy všem, kteří tyto naše sestry a bratry provází modlitbami, tato skutečnost je pro nás velkou posilou. Vždyť tato doba je nejen zkouškou víry, jak je jasné na první pohled, ale také příležitostí k načerpání Božích milostí přímo z pramene. Podpírejte se tedy v této době navzájem svými modlitbami, ať se brzy můžeme setkat v kostele, třeba právě při obřadu vstupu do katechumenátu.

Srdečně zdraví *Patricie Koubská*

Epidemie opět ochromila provoz chrámu sv. Barbory

V letních měsících si návštěvníci cestu do chrámu sv. Barbory našli i přes všechny překážky, které způsobil jarní nepříznivý start. Letos v létě chrám navštívili převážně tuzemští turisté, ti zahraniční (z nejbližších okolních států) se objevili jen na chvíli a pouze v malém počtu. Skupinové zájezdy byly výjimečné. Se začátkem školního roku a s nástupem druhé vlny epidemie však počet návštěvníků výrazně poklesl a zahraniční návštěvníci zmizeli úplně. Z tohoto důvodu farnost otevírací dobu chrámu sv. Barbory od října zkrátila o dvě hodiny denně (10:00 – 17:00) a od listopadu ji plánovala ještě více omezit. V tuto chvíli je však všechno jinak.

Stejně jako v jarních měsících postihla druhá vlna koronavirové epidemie provoz chrámu sv. Barbory krátce po vyhlášení podzimního nouzového stavu. Od 12. října je chrám sv. Barbory i s kaplí Božího těla a infocentrem zcela uzavřen a farnost je tak letos už podruhé bez hlavního zdroje příjmů. Abychom zajistili zaměstnance pracující v úseku turistických služeb, hodláme využít podporu, kterou stát nabízí alespoň po dobu vyhlášených opatření. Doufejme však, že zákaz návštěvy památek nebude trvat delší dobu než při první vlně epidemie.

Farnost v letošním roce omezila všechny výdaje na nezbytné minimum. Omezené finanční možnosti jsou však nadále vyčerpávány zejména stavebními pracemi, které nelze přerušit kvůli navázaným dotacím (např. opravy kostela sv. Jakuba a voršilského kláštera). Podle odborníků se situace v cestovním ruchu bude v následujících letech jen velmi zvolna vracet k normálu. Už dnes je tedy jisté, že nepříznivý stav cestovního ruchu se odrazí i v rozpočtu farnosti na příští rok.

Julie Němcová 03

Výstava Člověk a Víra v chrámu sv. Barbory

Od 4. října ožívají jednu z empor chrámu sv. Barbory velkoformátové fotografie zachycující prožívání víry během církevních obřadů. Fotografický spolek Člověk a Víra pořádá každoročně výstavy nejlepších prací v kostelech po celé České republice, nyní expozice křesťanských fotografií zavítala i do Kutné Hory.

Co je vlastně fotografický spolek Člověk a Víra? Začal se rodit v roce 2011. Jeho prvním cílem bylo rozvíjet křesťanskou fotografii jako do té doby opomíjený žánr a přispívat ke kultivaci chování fotografů během církevních obřadů. Spolek zahajoval svou činnost v Praze se třemi fotografy, rychle se však rozvíjel, a tak v současné době působí pod jeho záštitou už více než 140 členů (ve věku od 15 do 75 let) po celé České republice a čtyři další se přidali na Slovensku.

Přijďte se, jen co to bude možné, podívat na fotografie, které vás vtáhnou do života, obřadů a tradic církve v České republice. Výstava bude v chrámu sv. Barbory do ledna 2021.

Kristýna Drahotová

Ze života sedlecké farnosti

Současná situace omezující účast na bohoslužbách se samozřejmě dotkla i sedlecké farnosti. Plánovaný farní den s přednáškou o liturgickém prostoru jsme museli zrušit, ale první svaté přijímání, ke kterému přistoupily tři děti, se uskutečnilo a přineslo radost celé farnosti. Dokud to bylo možné, konaly se bohoslužby v obvyklém pořádku. S omezením počtu účastníků bohoslužeb jsme hned spustili rezervační systém, který se nám osvědčil v jarních měsících. V současné době, kdy není možnost účastnit se bohoslužeb, zapojil otec Tobek opět členy pastorační rady do péče o farníky – každý z nás má na starosti určitý počet lidí, kterým posíláme ohlášky a zároveň se snažíme připojit pár slov pro povzbuzení. Těm, kteří nemají elektronickou poštu, doručujeme podobný pozdrav osobně. Velice aktivně se zapojili také naši akolyté.

Ludmila Cinerová

Nabídka knih

Nedá mi to, abych vám nenabídla možnost koupit si i v této náročné době hezku knížku. Na farním skladě máme přes tisíc titulů – novény, modlitby, knihy pro děti, beletrii. Zájemcům mohu poslat e-mailem seznam.

Představím vám několik nových titulů. *Rozjímavý růženec* – měsíc říjen už sice končí, ale tato kniha nás může povzbudit kdykoli během roku –, znovu vyšel *Jeziťský návod (téměř) na všechno*, Bruno Ferrero vydal další knížku příběhů *Světlo pro duši*, které potěší i povzbudí, od autora poutavé knihy *Vychoval mě gangster* vyšel nový titul *Patnáct podobností* a ještě poslední nabídka: otec Ellias Vella přichází s experimentem, jak by asi vypadalo setkání současných mladých lidí s Ježíšem. Na to odpovídá knížka *Ahoj Ježíši, můžeme si popovídat?* Samozřejmě máme také velkou nabídku stolních kalendářů s katolickým kalendářem, diáře i Cyrilometodějský kalendář na čtení.

V případě zájmu mi neváhejte napsat na e-mail cinerova@sedlec.info nebo zatelefonovat na číslo 731 604 760.

Ludmila Cinerová

Návrh na směnu kostela sv. Jana Nepomuckého

Posledního prosince letošního roku vyprší nájemní smlouva, na jejímž základě město Kutná Hora provozuje kostel sv. Jana Nepomuckého. Kostel je v majetku farnosti. Po důkladných úvahách, diskusi v ekonomické radě, informování členů pastorační rady a se souhlasem biskupství byl v těchto dnech jménem P. Jana Uhlíře městské radě podán návrh na převedení kostela do vlastnictví města, a to výměnou za kapli Božího těla a budovu Infocentra u chrámu sv. Barbory, které má farnost od města pronajaty od roku 2014 do roku 2029.

Návrh vychází z přesvědčení, že je vhodné, aby farnost i město spravovaly ty objekty, které skutečně využívají, a nezatěžovaly se navzájem smlouvami, žádostmi a dohodami, které komplikují provoz a správnou péči o tyto budovy. Výměna nemovitostí by měla představovat jednoduché, dlouhodobé a zejména oboustranně výhodné řešení.

Kaple Božího těla historicky náleží k chrámu sv. Barbory, a spolu s infocentrem mají dnes tyto objekty vyšší kulturní i turistický potenciál jako komplex. Kostel sv. Jana Nepomuckého je propojen se Spolkovým domem a vytváří tak jedinečný prostor, který město kvalitně využívá ve své nabídce pro veřejnost. Nutno podotknout, že kostelu je ze strany města po celou dobu pronájmu věnována řádná péče. Předpokladem výměny je samozřejmě dohoda o zachování důstojnosti kostela a také konání pravidelných poutních bohoslužeb, jak je tomu nyní.

Na odpověď městské rady i případné vyjádření zastupitelů nyní čekáme; budete o nich informováni v příštím Zpravodaji i aktuálních ohláškách. V případě dotazů či připomínek k celé záležitosti se neváhejte obrátit na P. Jana Uhlíře.

-red-

Obnova kostela sv. Jakuba: zprávy z terénu

V současné době se největší objem prací odehrává v nejvyšších místech interiéru – přímo pod klenbami. V presbytáři budou zajištěna klenební žebra a dojde k vybourání jejich nadezdívek. Ty budou nahrazeny plombami z kamene, které pomohou posílit statickou funkci žeber. Jednotlivé kápě (klenební pole) v těchto místech rozebírány nebudou. V místě statických poruch dojde k citlivému odstranění omítek, vyspárování zdiva a novému omítnutí. Paralelně probíhá diskuse o výběru odstínu pro výmalbu opravených kleneb. Až bude odstraněno lešení, dočkáme se pohledu na obnovený, čistý presbytář.

Nad barokními varhanami byla dokončena podpůrná tesařská výdřeva pro podchyzení žeber a kápí klenby. V posledních dnech bylo zahájeno rozebírání kápí. Je prováděno shora, postupuje se po jednotlivých řádcích zdiva kolem dokola. Rozebírání se provádí z půdy, kde se také uskladňuje materiál pro zpětnou montáž.

Na klenbě nad Charvátovskou kruchtou se dokončuje restaurování nástěnných maleb. Převážně se jedná o fragmenty erbů s dekorativní výzdobou.

V severní věži pokračují práce na restaurování kamene a omítek.

V exteriéru na jižní straně lodi kostela probíhá výměna degradovaného kamene, restaurování a dílčí výměna kružeb oken, obnova mříží, restaurování vitráží, statické zajištění trhlín v obvodovém zdivu. Na presbytáři bude cihelná nadezdívka římsy téměř kompletně vyměněna za kamenné prvky. V půdě trojlodí dochází ke statickému zajištění zdiva táhly.

V rámci obnovy jižní fasády bylo objeveno zazděné okno. Nachází se v místech sakristie a pokladnice. Po odkrytí části zazdívký ve vrcholu okna byly objeveny zbytky původních kružeb, ze kterých je patrné, že místo bylo poškozeno požárem. Momentálně uvažujeme o odkrytí celého okna a jeho citlivé prezentaci v exteriéru kostela. Zevnitř okno zůstane zazděné.

Soňa Krejčová

Realizace přípojek pro chrám sv. Barbory

V okolí chrámu sv. Barbory se v současné době realizují nové přípojky do objektu. Jedná se o navýšení kapacity elektrické přípojky a změnu umístění hlavního rozvaděče, dále napojení chrámu na kanalizaci a vodu.

Těmto pracím předcházela příprava, jejíž součástí bylo vyjednání a podpis smlouvy o navýšení kapacity, kterou farnost uzavřela s ČEZ, platba příslušných poplatků, zpracování dokumentace, výběr prováděcí firmy. V případě, že by práce neproběhly do konce roku 2020, smlouva s ČEZ včetně platby za navýšení kapacity a stavební povolení by propadly, projekt by zastaral a cena prací by se o tyto náklady opět navýšila. Posledním rozhodnutím ekonomické rady tedy bylo doporučení okamžitě tyto práce provést.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Titul, který vám dnes představím, je kniha, která byla před časem nabízena k prodeji v našich kostelech. Je to diplomová práce našeho bývalého kaplana Milana Romportla *Kněz Josef Čihák*. Knihu vydalo biskupství královéhradecké a úvodem ji doplnil biskup Josef Kajnek, doslovem pak historik Tomáš Petráček. Oba hodnotí dílo velmi kladně, protože představuje přínos k tématu regionálních církevních dějin. P. Milan knihu zpracoval jako příběh ze svého rodného kraje a doplnil ji pečlivým studiem archivních materiálů.

Příběh je zvláštní tím, že se P. Čihák vrátil do své domovské farnosti a pokračoval v jejím vedení po celou dobu totality a následně až do své smrti. Kniha je také svědectvím o poválečné době a tehdejší situaci v církvi. Odehrává se v čase kolektivizace vesnice Horního Újezdu u Litomyšle, kde P. Čihák působil těsně po válce až do roku 1956, kdy byl zatčen. Byl obviněn z rozšiřování tzv. „tajných fakult“ za funkce „tajného vikáře oblastní diecéze“, rozvraceče republiky a členství v schönstattském hnutí. V prvním procesu byl odsouzen na tři a půl roku vězení. V druhém procesu, ve kterém byl obviněn ze spolupráce s ilegální skupinou, která měla založit požár družstevní haly a zasílat výhružné dopisy funkcionářům KSČ, MNV a JZD, dostal P. Čihák dodatečně pět let, ztratil občanská práva a po návratu z vězení mu byl zakázán pobyt v okrese na deset let. Celý proces byl zveřejněn v regionálním tisku. V dopisech, které posílal z vězení své matce, obviňuje sám sebe, což svědčí o velkém psychickém tlaku. Až později svůj přístup mění a odvolává se. Po celou dobu totality opakovaně podává žádosti o rehabilitaci, kterou dostává s odškodněním až v roce 1992. Tragika jeho příběhu spočívá v tom, že po celou dobu věděl o pachateli požáru i o těch, kteří ho udali. Přesto se do své farnosti vrátil a snažil se ji pečlivě vést až do svého vysokého věku. Zemřel v 91 letech v roce 2003.

Jedna z prvních cest Mons. Karla Otčenáška ve funkci biskupa vedla k osobní návštěvě P. Čiháka. Hned po roce 1990 ho jmenoval sídlením kanovníkem královéhradecké kapituly. Bylo to především za Čihákovu obětavost i neúnavnou stavební činnost, které se aktivně věnoval po celou dobu svého kněžského působení.

V případě zájmu o zapůjčení této či jakékoli jiné knihy z našeho fondu v této době kontaktujte Jaroslava Boušku (tel.: 731 604 607 nebo 327 512 115).

Milena Pfafrová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady bylo naplánováno na úterý 13. října. Hlavním bodem měla být diskuse nad podnětnou knihou Jamese Mallona *Proměna farnosti*. Autor nás staví před otázky osobní identity křesťana, problémy současné církve a vede k zamyšlení, co je hlavním posláním křesťana a jak toto poslání v současném světě a farnosti naplňovat. Mnozí z nás se už na diskusi těšili.

Vládní nařízení, covidový kontakt P. Jana a nápad proměnit tentokrát jednání rady v setkání k modlitbě a adoraci plánovaný program změnil.

Modlitba bolestného růžence a chvíle adorace postoupily ticho kostela Panny Marie Na Náměti a proměnily naše srdce v místo setkání s Bohem.

Když jsem v druhé lavici klečela a pronášela slova modlitby se svými sestrami a bratry v Kristu, uvědomila jsem si blízkost každého z nás – to, že jsem součástí Těla Kristova. A v tichu před Pánem vyznala „zde jsem“.

Asi nejen mé myšlenky směřovaly k těm, kteří jsou v této nelehké době nemocní nebo se potýkají s problémy. Jsem vděčná P. Dmytrovi a P. Janovi za modlitební setkání členů pastorační rady, které bylo i jednou z posledních možností se v covidové době setkat „naživo“ a odnést si naději, že i uzavření kostelů Pán promění ke své slávě.

Marie Slavotínková, ilustrace Sára Slavotínková

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Současná koronavirová pandemie bohužel poznamenala fungování škol, tedy i našeho gymnázia. Po jarním uzavření bylo studentům oktávy v červnu alespoň umožněno složit maturitu a uchazečům o studium vykonat přijímací zkoušky. Obojí v trochu pozměněné formě. Všichni úspěšně odmaturovali a do primy bylo přijato 32 studentů. Školní rok jsme ukončili s nadějí, že po prázdninách se situace stabilizuje. Pár týdnů to tak vypadalo. V rámci přípravného týdne v srpnu jsme absolvovali duchovní program s P. Pavlem Tobkem a připravili vše potřebné k zahájení školního roku. Ten začal prvního září v sedlecké katedrále, mši svatou celebrou P. Prokop Brož z Hradce Králové. Prima stihla na začátku září ještě vyrazit na seznamovací kurz do Jeníkova u Hlinska, ale všechny další plánované aktivity jako exkurze, soutěže a různé projekty musely být zrušeny nebo odloženy na neurčito. Od poloviny října už opět v celé škole vyučujeme distančně a návrat do běžného provozu je nejspíš v nedohlednu. Učitelé využívají k vyučování různé platformy, jako Google Classroom a Google Meet. Snažíme se v rámci možností vybalancovat poměr mezi online hodinami a samostatnou prací studentů. Už tak dost přebujelá administrativa ve školství je nyní ještě umocněna sledováním příkazů, doporučení a metodik, jak si počínat, co se kdy mění a od kdy která změna platí. To musí ale samozřejmě všichni a není to jen záležitost škol.

Je mi líto, že můj příspěvek není košatější, ale situace je už taková. Zkrátka gymnázium funguje, učíme a těšíme se na lepší časy.

Stanislava Lisková

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Podzimní období ve školce prožíváme v duchu motta *Hurá, už je podzim!* Co s sebou přináší, jsme s dětmi ochutnávali všemi smysly. Zaměřili jsme se hlavně na plody podzimu, které nám dávají stromy a keře.

Díky sdružení Pod horami jsme podnikli výlet na zámek Kačina, kde pro nás byl připraven program o lese. Povídali jsme si o hmyzím domečku. Volali jsme si dřevěným telefonem. Pozorovali jsme „hmyzáky“ pod lupou. Prošli jsme hmyzí stezku a mohli jsme si osahat brouky, včelu, vážku a další zástupce říše hmyzu. Na závěr dostaly děti sítky na chytání hmyzu a pokusily se najít živočichy v trávě, aby se na jednotlivé druhy mohly podívat pod lupou.

S dětmi jsme slavili také Den stromů. Po dlouhé době byl otevřen park pod Vlašským dvorem a nám se tak nabídl prostor, který jsme využili pro ekologicky zaměřené aktivity a hry. Děti zalévaly stromy, třídily přírodniny na listnaté, jehličnaté stromy a keře, skládaly rozstříhané obrázky, sbíraly odpadky v přírodě a dokreslovaly druhou polovinu listu. Na konci nechyběl ani poklad. Všichni si Den stromů užili. Abychom si mohli připomínat, že bez stromů žít nelze, zasadili jsme na zahrádce školky další strom. Loni to byla třešeň, letos jsme zasadili buk. Děkujeme všem, kteří nám pomohli pro děti tento den zorganizovat.

Barbora Křivohlavá

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Občanská poradna Kutná Hora: krizová pomoc

Dostali jste se vy nebo někdo blízký či známý do nepříznivé situace? Potřebujete vyjít s nižším příjmem z důvodu péče o děti nebo ztráty zaměstnání? Dostala vás koronavirová opatření do dluhů nebo je prohloubila? Řešíte jiné problémy? Pomůžeme vám se zorientovat a nabídneme možnosti podpory. Kontaktujte nás na telefonu 733 741 939, e-mailu petra.zitova@kh.hk.caritas.cz nebo přes webový formulář na stránkách kh.charita.cz.

Ve spolupráci s místními akčními skupinami se chystáme rozšířit terénní služby v oblastech Zbraslavic, Zruče nad Sázvou, Suchdola a Uhlířských Janovic. Z tohoto důvodu máme v záměru letošní Tříkrálové sbírky nákup auta pro tyto služby.

Zajistíme nákupy seniorům a handicapovaným

Charitní dobrovolnické centrum nabízí seniorům a zdravotně handicapovaným lidem pomoc s nákupy základních potravin a léků.

Kontaktní osobou pro tuto službu je vedoucí centra, Jindřiška Vinická (tel.: 733 755 972), volejte kdykoli od pondělí do pátku v čase mezi 8:00 a 16:00.

Poděkování

Rodinné centrum Kopretina Oblastní charity Kutná Hora v Čáslavi dělá spoustu užitečných věcí pro rodiny s dětmi. Mimo jiné zajišťuje doučování dětí. Ne všechny děti ale mají k učení potřebné technické vybavení. Poděkování z Rodinného centra proto patří společnosti Skanska v ČR a SR, která prostřednictvím IT komunity Česko.Digital darovala notebooky za účelem rovného přístupu ke vzdělávání. Modely a sim karty potřebné k zajištění připojení dětí k on-line výuce poskytla společnost O2 CZ.

Týden otevřených dveří Centra Přístav

S nadějí, že za měsíc již bude epidemie koronaviru na ústupu, připravujeme na týden po první adventní neděli dny otevřených dveří v nově rekonstruovaném Centru Přístav, které poskytuje sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, duševním onemocněním a seniorům.

Od pondělí 30. listopadu do čtvrtka 3. prosince od 9:00 do 16:00 vás klienti přivítají a budou prezentovat služby centra přímo v nové budově v Poděbradově ulici (žlutý dům vedle kláštera sv. Voršily). Bude možné si zakoupit krásné výrobky sociálně terapeutické dílny Centra Přístav. Na pátek 4. prosince od 10:00 do 15:00 Přístav připravuje tvořivou dílnu, ve které si děti budou moci vyzkoušet zdobení perníčků.

Konání akce bude potvrzeno či zrušeno podle aktuálních protiepidemických opatření.

Tříkrálová sbírka 2021

Připravujeme se na další ročník Tříkrálové sbírky. Celý koordináční tříkrálový tým Charity ČR intenzivně pracuje na krizových plánech pro letošní sbírku. V záměrech kutnohorské charity je především zakoupení auta pro stále se rozšiřující terénní služby středisek Atrium a Racek, dále podpora činnosti Dobrovolnického centra, podpora prarodinných aktivit center Kopretina a Domek v Čáslavi nebo Centra Maják v Kutné Hoře. Postupně budeme přidávat informace na naše webové stránky. Abychom zabránili finančnímu propadu, připravujeme oslovení firem v našem regionu.

*podklady pro charitní rubriku dodala Marcela Mommersová,
redakčně upraveno*

NAPSALI JSTE...

Zážitek z výstavy

Vracím se ve vzpomínkách k jedné jarní neděli, kdy jsme byli s manželem na nevšední výstavě o díle Jiřího Trnky.

Viděli jsme kresby na papíře s básničkami, loutky, řezby, sochy, obrázky z knížek, které před očima oživaly, na několika místech se promítalo, bylo možné zhlédnout vybranou pohádku.

I pro nás to byl úžasný zážitek. Kromě nás tam bylo hodně rodičů s malými dětmi. Hrály si, radovaly se, žasly, dětskými hlásky veselé komentovaly to, co viděly.

Měla jsem z nich radost, ale současně jsem si uvědomila, jak v celosvětovém měřítku malé procento dětí může takhle prožívat svůj volný čas. Kolik dětí, když už jim dovolíme, aby se mohly narodit, žije svůj život úplně jinak? Často přijdou na svět a brzy umírají, protože nemají co jíst, chybí jim léky, tátové bojují proti sobě v občanské válce a maminka se snaží před dopadajícími střelami uchránit několik sourozenců. Nebo nemůžou chodit do školy a jedinou možností obživy je dát se ►

najmout jako žoldáci a střílet do lidí z vlastního kmene. Ale i tam, kde mají po materiální stránce všechno, jim často hrozí další nebezpečí. Společným jmenovatelem je nedostatek lásky.

Zážitek z výstavy mě utvrdil v přesvědčení, jak hodně je třeba o lásku prosit. Pro všechny. Pro rodiče i děti, abychom všichni byli schopni ji přijímat a předávat dál. Tu Tvoji lásku, Pane.

Jana Zelenková

Dotek péče o společný dům

mohli pocítit účastníci exkurze do Arboreta Fakulty lesnické a dřevařské ČZU v Praze. Arboretum se nachází v Kostelci nad Černými lesy od roku 1954, kdy ho založil prof. Pravdomil Svoboda. Jedná se v podstatě o bohatou sbírku nejen tuzemských dřevin. Tato sbírka plní účel vědecký, didaktický, populárně naučný a samozřejmě sbírkový. Arboretum má své webové stránky, a tak ti, kteří by o něm chtěli vědět více, je mohou vyhledat.

Proč jsme se tam vydali? Papež František vyhlásil Rok encykliky *Laudato si*, která se, stručně řečeno, vztahuje k péči o tuto zemi, nejen z hlediska ekologického, ale také sociálního. Navzdory složité době vyjelo na tuto exkurzi v sobotu 3. října, symbolicky den před svátkem sv. Františka z Assisi, osobními auty asi dvacet lidí z kutnohorské farnosti.

Na místě poutníci zpívali pod taktovkou Hany Prknové zhudebněnou verzi Písne bratra slunce, která je v našem kancionálu pod číslem 909. Důležitá byla i modlitba otce Uhlíře a v neposlední řadě poznání, jež svým výkladem zprostředkovala rovněž Hana Prknová, která coby zaměstnanec fakulty zná arboretum jako své boty.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o vzrostlých sekvojovcích obrovských, jeřábu oskeruši, o šácholanech, které známe pod názvem magnolie, o drobně kvetoucím vilínu a mnoha dalších. Prošli jsme nově vybudovanou naučnou stezku kolem rybníka a po lávkách přes mokřady; i zde se snaží zadržet vodu v krajině. Viděli jsme zralé mišpule a dřínky, červené plody kaliny rozšířené. Na mnohých dřevinách byly umístěny cedulky s informacemi, které slouží studentům k přípravě na zkoušky.

Po zajímavé procházce jsme užili u ohně a u občerstvení příjemné společenství. Věřím, že každý si uvědomil důležitost znalostí přírody a využití těchto znalostí pro potřeby člověka, ale i celého „společného domu“, jak nazývá papež František planetu Zemi. Vše bylo umocněno krásou raného podzimu ve slunečném dni.

Marie Macková

První svaté přijímání: za kutnohorskou farnost

Přijetí svátosti jedním členem je požehnáním pro celou rodinu, opět se nám to potvrdilo. Během přípravy na první svaté přijímání naší Zuzanky jsme víc vnímali přítomnost Boží milosti v našem životě, cítili jsme, že Bůh si Zuzanku vede, a obava, jak vysvětlit tajemství Krista v eucharistii se rozplynula, když jsme si našli společný čas a klid na Boha. Znovu jsme si uvědomili, že my, rodiče, jsme jen průvodci, prostředníci. On se chce přiblížit jejímu srdci, a nakonec to přeci jen není tolik na nás, rodičích. Uf! Chce to ale úsilí, jako vždy. Snažili jsme se dobré rady převést do každodenního života a do našich vztahů. Znovu jsme se zamysleli nad našimi rituály, soustředili se na večerní modlitby, jejichž součástí se nečekaně krásně stalo také zpytování svědomí, a to nejen u Zuzanky.

4. říjen byl vyvrcholením, opravdu jsme se na ten den těšili a chystali téměř jako na svatbu. Svátost sama si svou důležitostí nachystala hezký den v přítomnosti farní i úzké rodiny. Poté se vše začalo zase nějak uzavírat, počasí je deštivé, jsme více sami a doma, ale srdce máme otevřená a i když je těžké si rád a rituály udržet, víme, že je dobré a nosné se o to snažit. ►

Doteď si z přípravy často připomínáme obraz „vlci v srdci“, neustálý souboj, který vedou černý a bílý vlk v srdci každého z nás. Silnější bude ten, kterého budeš víc krmit.

Grenarovi

První svaté přijímání: za sedleckou farnost

Děti ze sedlecké farnosti přijaly první svaté přijímání v neděli 11. října. Slavnost proběhla dle mého názoru ve velmi příjemné a slavnostní atmosféře, a to i přes skutečnost, že se nemohlo zpívat. Myslím, že přijetí svátosti ve farnosti bylo velkým povzbuzením jak pro naše rodiny, tak pro ostatní farníky. Konkrétně nás moc potěšila milá slova od spolufarníků: „My se za vaši holčičku modlíme a těšíme se na slavnost.“ Děkujeme všem za podporu a modlitby. Děti se na slavnost připravovaly společně s dětmi z kutnohorské farnosti, což vnímám jako velmi přínosné. Děti spolu též navštěvují hodiny náboženství.

Slavnostní bohoslužba byla zakončena nádhernou skladbou na varhany, která vystihla i jistou neopopsatelnou „dočasně rozlučkovou“ atmosféru mezi farníky.

Anna Pěkná

Jak kopřivy napomohly k prohloubení sousedských vztahů

Ti, kdo se snaží žít v rámci své příslušnosti ke spiritualitě fokoláře Slovo života, měli na říjen k dispozici text: Každý kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponizuje, bude povýšen (Lk 14,11). V komentáři, kterým je úryvek z Písma vždy doprovázen, jsem vnímala jasné nabádání k pokoře a službě. Jenže, teď máme epidemii a s ohledem hlavně na manželovu imunitu dodržujeme co nejvíce opatření. Jak tedy sloužit? Jeden druhému – ano, ale to má své limity. Zás až tak moc toho navzájem nepotřebujeme a taky hrozí „ponorka“.

Na procházkách jsem si všimla, kolik lidí před paneláky vybudovalo různé amatérské záhonky, které teď krásně kvetou. Od nás směrem do města se z opuštěné zahrady valí na chodník kopřivy. Kolem domu našeho i sousedních se válely hromádky namoklého lupení. Řekla jsem si, že to zkusím trochu zkultivovat. Musím podotknout, že mě tato práce baví, někdy víc než procházka, nebyl to z mé strany tedy velký sebezápor. Zábava byla spíš v tom, abych „nevypadala blbě“. Vybrala jsem si sobotní odpoledne, kdy je úřad naproti prázdný. Když jsem začínala, šla sousedka s dcerou, asi dvanáctiletou, na procházku. To stihnu, než přijdou. ►

Začala jsem vytrhávat kopřivy přesahující do chodníku s pomyšlením, že v pondělí bude svoz zeleného odpadu a že jim tu udělám balík. Nakonec jsem ještě zamekala chodník. Když jsem se dostala na úroveň sousedního domu, jeho obyvatelky se právě vracely.

„Prosím vás, já nechci, abyste z toho měly hloupý pocit, já tuhle práci dělám vlastně moc ráda. Mám to jako zábavu.“

„Ona vám dcerka pomůže.“

„Nemusíte jí nutit, já jsem si to vymyslela.“

Než jsme dokončily tento nevalný dialog, stálo děvče s koštětem ve dveřích. Soukusedka odběhla a přinesla mi sklenici zelí s křenem, vlastní produkce na ochutnání. To nemělo chybu. Úplně se rozjasnilo. Pohovořily jsme a za chvíli bylo hotovo.

Když se malá loučila, povídám: „Chceš kytičku? Ještě nám toho hodně kvete.“ Přikývla, pozvala jsem ji na zahrádku, oni mají jen trávník. Oči se jí rozšířily. Ráda si odnesla kytičku a přijala i trochu sněhových pusinek, které jsem měla napečené pro strýčka příhodu.

Vrátila jsem se na chodník, uklidila lupení i u druhých sousedů, kteří jsou na chatě, aby ta hromádka nevypadala jako hloupý vykřičník.

Protože ze zahrádky musím zlikvidovat některé přerůstající trvalky, udělala jsem jim na okraji té opuštěné zahrady koutček. Uvidíme, jestli porostou. Jestli ano, budou vzpomínkou na toto pěkné odpoledne v nepěkné době.

V našem „slovu“ na tento měsíc se píše: S Ježíšovou pomocí je třeba proměnit své srdce, a tak zaujmout nový postoj, který je důležitý pro nastolení věrohodných a správných vztahů. Snad se to aspoň trochu podařilo.

Marie Macková

Střípek z karantény

V druhé části nemoci mi od jednoho z vás přišla krásná esemeska, která mě opravdu dostala: „Tak ti přeji ať tě má Pán Bůh taky chvíli pro sebe...“ Nádherná věta!

V jednom okamžiku jsem pochopil obsah biblického vyjádření, že „Bůh je žárlivě milující“ (Ex 34,14). Žárlivost si představujeme jako chorobně nedůvěřivé pronásledování a citové týrání druhého. Ale v biblickém slova smyslu je to vyjádření velké Boží touhy po nás. Je to výraz nepochopitelné Boží lásky, která člověka nezotročuje, ale stále si o něho dělá starost, i když on se chová lhostejně a nevděčně.

Myslím, že každému z nás občas dělá dobře, když druzí o naši blízkost stojí. Zkuste si ve chvíli ticha představit, jak s námi touží být Bůh. Uvědomme si, jak mnohdy toužíme, aby si na nás druzí udělali čas. Možná pak lépe pochopíme Boha a Boží bolest, když je pro nás vždy něco důležitějšího než on. A ještě si uklidňujeme svědomí, že to přece musí pochopit. On ano. Ale my nechápeme, že jsme promarnili příležitost zaslechnout Boží hlas či přebývat s milujícím Bohem.

Žasneme, že Bůh po nás touží, je žárlivě milující a je ochoten pro naplnění své touhy i dlouho čekat... Jak nepochopitelně velkou důstojnost máme v Božích očích!

P. Jan Uhlíř

Duchovní obnova seniorů se odkládá na jaro

Začátkem října se měla konat tradiční duchovní obnova seniorů ve Slavoňově. Kvůli mému onemocnění a současné situaci se obnova nemohla uskutečnit a přesouváme ji na jaro, kdy, dá-li Bůh, bude situace vhodnější.

Chtěl bych se však podělit o svou radost ze zájmu a očekávání přihlášených. A také z jejich odvahy a optimismu, s kterými čelí nebezpečí pandemie. Stále mi znějí v uších vesele pronesená slova Olinky Lomové z domova důchodců: „Pane, faráři, doufám, že to přežijeme, a když ne, tak se uvidíme nahoře.“ Milí seniori, děkujeme za vaše svědectví víry a pokoje. ☺

P. Jan Uhlíř 12

Cyril Malík patří do našeho společenství od malička. Známe ho jako obětavého dobrovolníka mnoha tváří: dlouhé roky ministroval, neúnavně fotografoval při většině farních akcí a podílel se také na množství grafických materiálů pro farnost (včetně Zpravodaje). Působil jako animátor společenství mládeže a je také neodmyslitelně spjatý se Slunečním kmenem, který několik let vedl jako náčelník.

Cyril se letos v říjnu oženil a rozhodl se přesídlit na Moravu, odkud pochází Jitka, jeho manželka. I když věříme, že ho nepřestaneme v Kutné Hoře potkávat, požádali jsme ho o rozhovor, ve kterém by se, mimo jiné, lehce ohlédl za kutnohorskou etapou svého života.

Kdo nebo co hrálo zásadní roli na tvé cestě víry?

Cestu víry vnímám jako mozaiku, která se skládá z mnoha částí. Jako první kamínky jsou v ní rodiče a sourozenci, kteří mě ve víře vychovali a formovali v dětství, v dospívání a formují mě stále radou a příkladem. Na druhém místě bylo společenství mládeže (farní i ve Slunečním kmeni), kde jsem prožil nádherné okamžiky s vrstevníky a s Bohem. Dalšími kamínky byly prázdniny se strýčkem knězem, tříletý animátorský kurz a další střípky z různých promluv a svědectví lidí, které jsem v životě potkal.

Co, z odstupu pár let, pokládáš za důležité pro formování víry mladých lidí?

Společenství stejně starých lidí, kteří prožívají stejné radosti, starosti a zápa-sy nejen v oblasti víry, ale i ve všedních, „obyčejných“ věcech.

Dlouho jsi pravidelně chodil ministrovat, dokonce i ve všední dny. Jak na tuto službu vzpomínáš a čím si uvědomuješ, že tě obohatila?

Když jdeme do divadla nebo do kina, chceme dobře vidět a slyšet. Znáte jiné místo, odkud je v kostele tak dobře vidět a slyšet?

Ze začátku jsem si výjimečnost ministrování neuvědomoval. Naplno jsem ji docenil až ve chvíli, kdy jsem s ministrováním skončil. Najedou jsem byl od všeho daleko. Musel jsem si najít novou cestu k prožívání mše svaté.

A co je na ministrování tak skvělé? Naučil jsem se rozumět mši svaté. Zjistil jsem, že každý postoj, úkon a slovo má svůj smysl. Zjistil jsem, co všechno kněz říká potichu. Naučil jsem se postupně všechny činnosti. Ale hlavně je, že jsem mohl aktivně sloužit při mši svaté. Proto byl šok vrátit se do lavice, kde je oproti ministrování služba při mši poněkud pasivní.

Rád vzpomínám na drobné přešlapy při mši, například přeskočení proměňování (v Misálu se otočily dva listy najednou), o Velikonocích klapání pomocí ramínek (klapačky se narychlo nenašly), nebo lidovou tvořivost ministrantů, kteří během kázání zvládli vytvořit ze svíček roztodivné útvary. Dejte si pozor při vigilií na Bílou sobotu, dělají to stále. ►

V rozhovoru, který s tebou byl ve Zpravodaji publikován před jednácti lety, bylo potřeba Sluneční kmen představit. Věřím, že dnes už většina farníků ví, o co jde. Já tuším, že pro tebe je Sluneční kmen srdeční záležitostí a vnitřním závazkem na celý život. Můžu se teď zeptat blíže, co jsi v něm našel, co pro tebe konkrétně znamená? A proč je (pokud si to myslíš) důležitou součástí života místní církve?

Sluneční kmen je důležitou součástí mého života. Našel jsem v něm společenství a přátele na celý život. Díky táborům a vandrům se vztahy upevnily společnými zážitky, které byly veselé i smutné, ale vždy hluboké.

Hlavní myšlenky Slunečního kmene (kamarádství s Bohem, mezi sebou a k přírodě) mi daly ukotvení ve víře. V takové té každodenní, kde je Bůh s vámi po celý den a provází vás, i když zrovna škrábate brambory, plížíte se lesem, nebo přepadáváte cizí tábor.

Důležitá funkce Slunečního kmene je právě ve společenství, které formuje a vychovává nejen k víře, ale i k životu. Staří a zkušení se starají o vyjukané nováčky, kteří se poprvé odloučili od svých maminek. Pomáhají si navzájem. Jedni se učí vychovávat a pečovat, druzí objevují krásu samostatnosti. Viděl jsem, jak malí kluci vyrůstají v schopné mladé muže. A tento koloběh pokračuje, navzdory milionům jiných volnočasových nabídek. Bohu díky.

Ve farnosti býváš často viděn s fotoaparátem v ruce. Co fotíš nejraději? A jaká specifika má focení v kostele?

Nejraději fotím lidi a přírodu. Teď už se mi focení smršlo na focení rodinných akcí a občasných výlety do lesa.

Specifik focení v kostele je spousta. Bojujete se světlem, kterého je v kostele málo. Bojujete s časem, protože nic se kvůli vám opakovat nebude. Musíte

myslet dopředu, aby se vám nestalo, že bude na druhé straně kostela, když se to důležité odehrává jinde. Navíc musíte být téměř neviditelní, abyste nerušili při mši. A to neméně důležité se odehrává doma, kde je nutné fotografie roztrítit, špatné vymazat, ty ucházející doupravit. Tato část je pro mě méně příjemná. Často zabere více času než samotné focení.

Vděčíme ti také za výtvarnou a grafickou přípravu různých plakátů a log (logo školky, logo výročí 600 let farnosti, plakáty pro Oslavy svátku sv. Jakuba, Běh pro zvon a řadu dalších). Co ti tato práce dává? Dalo by se říci, že pro tebe hrála také nějakou roli ve vztahu k tvé profesi?

Vždy jsem rád tvořil grafiku na počítači, ale všichni víme že největší inspirací je termín. Takže tvoření pro farnost bylo splněným snem. Mohl jsem dávat prostor kreativitě, zároveň jsem si trénoval ovládání grafických programů a učil se komunikaci se zákazníkem. Všechny tyto dovednosti teď používám ve svém nynějším zaměstnání.

Minulý rok jsi absolvoval seminář Život v Duchu podle P. Sieverse. Mohl by ses s námi podělit o svou zkušenost?

Ze začátku se mi moc nechtělo, ale zároveň jsem cítil, že potřebuji vzpruhu do duchovního života. A nelituji ani po roce. Byl to pro mě intenzivní zážitek.

Nešlo jen o pravidelnou četbu a rozjímání písma, ale hlavně o sdílení v malé skupince. Obdivuji mnichy poustevníky. Člověk je přece tvor společenský a také ve společenství roste. Ve víře je to u mě zrovna tak.

Kde jsem byl nejvíc obdarovaný, byla generální zpověď. Hodně jsem se ji obával, ale o co větší jsem měl obavy, o to větší jsem dostal milost. Bylo jen několik chvil v mém životě, kdy jsem zřetelně cítil Boží přítomnost, a toto byla jedna z nich. ►

Už dvakrát jsi, spolu s několika dalšími věřícími, strávil letní dovolenou na moři. Co tě na tomto způsobu odpočinku přitahuje?

Rozhodně bych to nenazýval dovolenou, ale exerciciemi. Kdo by tam jel jen jako na dovolenou, zbytečně by se ochudil.

Jedná se o týdenní plavbu na plachtelnici. Posádku tvoří kněz, deset účastníků a kapitán. Vaří si sami účastníci. Celá loď je malinká a těsná.

Proč je to pro mě tak zajímavé? Za ten týden se vytvoří společenství nehledě na různorodost posádky. Moře je živé, a tak pokaždé zažijete něco nového, něco, co ani v nejdivočejších snech neplánujete. Každý den slavíte mši svatou. A duchovní potravu dostáváte nejen z přednášek a modliteb, ale z celého okolí. Podobné zážitky jsem měl při pěších poutích napříč Českem. Nemusíte se snažit, ale o Boží dary a přítomnost doslova „zakopnete“ ve chvíli, kdy to nebudete čekat.

Promiň mi možná příliš intimní otázku. Ženil ses v 35 letech. Co bys poradil lidem, kteří touží po manželství, ale mají přítomný pocit, že propásli dobu k seznámení, možná prožívají pocit, že na ně Pán zapomněl? Jak jsi tuto skutečnost prožíval ty osobně? Jak by se mělo k těmto lidem chovat jejich okolí?

Častokrát si vysníme budoucnost, a pak jsme zklamaní, že realita je jiná. Já jsem vždycky toužil po rodině a měl naplánováno, jak to bude. Postupně se mi ženili a vdávaly kamarádi a kamarádky, a já nic. Po delším čase už bylo náročné chodit na společné akce, kde jsem byl jediný nezadaný a svobodný. Ono jako svobodný máte jiné starosti než otec od rodiny nebo manžel. Společná témata se hledají hůře, a pokud jste ve společenství jediný svobodný, tak jen posloucháte, jak se kolem švitoří o dětičkách. Tím nechci říct, že se má kolem svobodných chodit po špičkách a měnit téma, kdy-

koliv se přiblíží. To by je vyčlenilo ještě víc. Jen jsem popisoval, jak je to pro ně někdy náročné.

A jak se k nim tedy chovat? Úplně normálně. Klidně se jich zeptejte, jak by si přáli, abyste s nimi mluvili. Možná vás překvapí svou odpovědí.

A radu pro svobodné? Modlit se, rozlišovat cestu a nevzdávat se. Ale to samotné nestačí! Ať nedopadnete jako věřící v jednom vtipu, co se každý den modlil o výhru ve sportce. Dlouho se nic nedělo, až se jednoho dne otevřela nebesa a hlas řekl: „Tak už si konečně vsaď!“

Je potřeba být aktivní. Třeba zkusit seznamku, nebo doporučuji seznamovací víkendy pro nezadané. Když nesejde jeden zorganizovaný víkend, jet na úplně jiný. Máte rádi hory? Jeďte na víkend, který organizují Slováci v Tatrách. Radši byste tančili? Tak šup do Brna na ples pro nezadané. Třeba nenajdete partnera hned, ale můžete se seznámit se spoustou fajn lidí, kteří řeší stejné starosti jako vy, a doporučí vám akce, které na internetu nenajdete.

A že nemáte čas? Slíbili jste pomoc při farním dnu, hlídáte sestře děti, konečně si chcete odpočinout s knihou v ruce...? Času je skutečně málo, a budete ho mít ještě méně. V takovou dobu je potřeba být trochu „sobecký“ a udělat si čas pro sebe a pro svoje hledání. Okolí to pochopí.

Je nějaká myšlenka, která tě zasáhla během přípravy na manželství a neseš si ji do tohoto vztahu?

Lépe nedokonale v jednotě, než dokonale v nejednotě.

Můžeš nám prozradit něco o své manželce?

Moje manželka se jmenuje Jitka. Je stejně stará jako já a poznáte ji podle hřívý vlnitých blondatých vlasů a širokého úsměvu. Je pracovitá a věčná optimistka. Rozhodně si s ní popovídáte víc než se mnou.

-red-

Někdo vypožoroval, že nejčastější větou v amerických filmech je „Musíme odtud vypadnout“ (We must get out of here). Ve škole, nejen při hodinách matematiky, je to (ze strany studentů) otázka: „Pane učiteli, k čemu nám to bude?“ Ptají se tak lidé v pubertě, většinou kluci, a nezajímá je ani tak odpověď, jako spíš reakce. To nejhorší, co se může učiteli stát, je ztratit nadhled. Napoprvé je těžké nalézt okamžitou odpověď, časem si však učitel osvojí celý rejstřík takových odpovědí:

Unavená: „To nevim.“

Analytická: „A co budete dělat za deset let?“ – na to student není připraven, takže učitel může pokračovat: „Vidíte. Vy nevíte, co budete dělat, a po mně chcete, abych vám řekl...“

Filozofická: „Cokoli je dobré vědět právě proto, že nemůžete vědět, kdy to použijete.“

Výstižná: „K čemu je malému dítěti, když se učí lézt po čtyřech?“

Shovívavá: „Ala ale, vy už jste se zase špatně vyspal?“

Moje oblíbená: „Berte to spíš jako takovou nabídku.“

Sine ira et studio znamená *bez hněvu a vášně*, a tak je potřeba odpovědět. Bez mého hněvu a bez studentovy vášně.

Nejen kvůli této často se vyskytující se otázce jsem se rozhodl provést takový letmý průzkum. S přibližně dvaceti lidmi jsem zavedl řeč na to, jestli by ještě vypočítali kvadratickou rovnici. Jednalo se hlavně o lidi, které jsem kdysi učil a stále se setkáváme, a nebo takové, o kterých dobře vím, jak na tom v matematice byli (a všichni na tom byli dobře). Všichni měli alespoň deset let po maturitě. Výsledek nemohl být jednoznačnější: Nikdo by kvadratickou rovnici deset let po maturitě nevyřešil.

Kvadratická rovnice se sice bere v prvním ročníku střední školy (na gymnáziu už v kvartě a občas i dřív), ale hlavně – potom se až do maturity opravdu pořád používá. Kdo by ji neuměl vyřešit v libovolném ročníku, neudělal by reparát. Mnozí z těch dvaceti lidí maturovali z matematiky (byl jsem u toho!) a všichni mají vysokou školu, a to spíše fakulty technické než humanitní; dva dokončují studium PhD. A se všemi se příjemně povídá, protože to jsou lidé s rozhledem. Když jsem s nimi o tom hovořil, všichni věděli, že to uměli a že se to na vyšším gymnáziu používá pořád dokola. Nějakou dobu mi trvalo, než jsem překonal překvapení. „Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš,“ možná platí pro řízení kola, plavání nebo pletení, ale zjevně se to netýká řešení kvadratické rovnice (a Lenzova pravidla, vedlejších vět předmetných, vzorce pro styren-butadien-styren, zaplňování orbitalů elektrony v atomovém obalu, haploidních sad chromozomů...).

Ale nikdo z nich by to nevyškrtl z osnov. Většinou jsme dospěli k tomu, že gymnázium má klást na mladé lidi přiměřené nároky – a jedním z nich je naučit se řešit kvadratickou rovnici. Že nejde o tu samotnou rovnici, ale spíš o způsob, jak aktivovat šedé buňky mozkové kůry, když to ještě jde snadno. Že kdybychom místo polovin hodin matematiky hráli třeba šachy, mělo by to podobný účinek (a nepochybuji, že by to vyvolalo stejnou otázku).

Well, nějak jsme si to museli ospravedlnit – oni že to neumějí a já že to učím.

Jenže – sdělte to ve dvou větách provokujícímu pubescentovi, který vás vlastně nechce slyšet. A to je jeden z důvodů, proč píšu tyhle řádky. Teď budu moct říct: „Vojto, to je tak častá otázka, že jsem o tom napsal fejeton. Mohl byste si ho za domácí úkol přečíst? Pak o tom můžeme *sine ira et studio* třeba dát řeč.“

Václav Schuster